

מאק'ארתור מושק ידיים

נשיקתיי אבירית עוררה שוב סנסאציה עולמית. רומנטיקה? לאו דוקא. ובכל זאת — פרשת מיסתורין.

מלחמה בלי צנזורה

הקהל האמריקאי אינו נוהג ברחמים רבים עם ממשלתו כשהוא מבקרה על מעשיה בקוריאה. לפעמים נדמה כי הממשלה יכלה למנוע בקורת זו לוא צנזרה את הידיעות מן החזית.

מצרכי ניילון מן השוק. חנויות אלה לא מצו כל מאמץ לעצור בביקוש, ויחסם הוא: "רק אחד? מדוע לא תקני שתיים?" וזה הזכיר את החשמלאי ברחוב דינגווף בתל אביב.

סוכני הטלביזיה לא אחרו מהשתמש בהזדמנות. מובן שאפשר שמקלטי הטלביזיה יתקרו, ואולי גם ייכסס הייצור לזמן מה. אפשרות זאת השפיעה על הצבור. הלכתי עם מכרים שרצו לקנות מקלט טלביזיה. בחנות היו כתריסר. בכל פעם שנשאלה המוכרת על פרטי המתקן או על מחירו, היתה צועקת לבעל העסק: "האם מתקן זה למכירה?" כמעט כולם עוד היו "למכירה". אבל מאחר שהחנות לא יכלה לערוב כי המתקנים יהיו שם למחרת, קנה מכרי מתקן אחד מיד. הוא גם לא בדק אם המתקן פועל.

זוועה בקוריאה אחרי מלחמת העולם האחרונה (וגם אחרי מלחמת העצמאות שלנו) קמה שורה שלמה של סופרים-חיילים בכל הארצות שתארו בריאליזם אכזרי את מעשי-הזוועה אשר כל הצבאות התרגלו לבצעם — כתוצאה מתהליך בינלאומי של התפרעות המוסר הצבאי.

אולם עד היום לא העזו גם סופרים-חיילים לתאר מעשי זוועה של צבאם בעצם ימי הקרבות. עד שבא ג'ון אוסבורן, סופר אמריקאי וותיק, ושלה ל"טיים" כתבת-

דוגלס מאק'ארתור ומאדאם צ'אנג'קייצ'ק

אבא טרומן לא הרשה

כתבת-ארתור. ונדמה כי סטראטיגים-שליכורסה אלה יורשו למרות את כל שערותיהם כשיגיעו דו"חים נוספים בלי צנזורה. אפשר ששטה טובה היא לומר את האמת, את כל האמת, אבל יש לפעמים שנדמה כי חוסר מחסום עלול להועיל לארוב.

40 טאנק נפלו — וקמו

לא היה כל נסיון להסתיר את מספר המטוסים המשתתפים בפעולות ואת טיפוסיהם. אניות מלחמה, על שמותיהן, קיבולן, תותחיהן, מנויות בעתונות ובראיון בכל עת שתצאנה לפעולה. מקום רות החיילים באנית העברה, מספר החיילים, ושמות החטיבות והגדודים מקבלים פרסום גלוי, עד כי ודאי יש לאויב המונה פרוטום גלוי, של הכוחות הנתונים לפיקודו של מק'ארתור. צפון-קוריאה עדין לא גילתה מספרי חיילייה, או הטאנקים שהיא משתמשת בהם. הדו"חים שבידי האמריקאים בראשית המלחמה היו דלילים מאד. מתוך דו"חים על פעולות אמריקאיות באויר ובים מסתבר שאותם 40 הטאנקים שהיו לקוריאים-הצבא ניים בראשית המלחמה, כבר נשמדו כתוצאה משיקוי-קוריאים כמה טאנקים.

אגירה — בני מחסור

הממשלה פנתה כמה פעמים לצבור בדרישה לא לאגור צרכי מזון — התנויות מלאות והכול אפשר לקנות. אבל מחשש מן "פסק ייצור הניילון לצורכי האזרחים, החליטו הנשים לבטח לעצמן לבני ניילון לאורך ימים, עד זקנה ושיבה. "לא חסר לנו", הודיעו שתי חנויות ראשיות, "אבל הבריות מפחדים מן ייעלמו

כיצד העבירה הצנזורה כתבה זו? התשובה היא: אין צנזורה. הסופרים האמריקאים עצמם ביקשו כמה פעמים להנהיג צנזורה, כדי להימנע מפרסום ידיעות העלילות לגרום לאסון. אולם מאק'ארתור סירב: הסופרים חייבים לשעבד את עצמם רק לצנזורה עצמית של מצפונם והגיגונם. הגיונו ומצפונם של ג'ון אוסבורן ציוו עליו לפרסם תאור זה של מעשי-זוועה.

"הילדה שלא גדלה"

לפני שלושים שנה נולדה בת לאם אי-רופית צעירה בסין. התינוקת היתה בריאה

הסופרת פירל בוק

הרופאים לא הועילו

ויפה, אולם שמחת האם נעכרה כעבור זמן מועט. נחברר לה שהילדה תשאר ילדה כל ימי חייה.

תחילה נחמו אותה הידידים. אולם השינים נים עברו, והאם קראה לרופא. אחרי הרוי פא האחד באו רופאים רבים בכל רחבי העולם. האם הביאה את הילדה אל כולם, צמאה לדבר תקווה. אולם כל התקוות נתיאכזבו.

עתה פירסמה האם ספר קטן על בתה: "הילדה שלא גדלה" מאת פירל בוק.

בפשטות הנוגעת עד לב מספרת הסופרת את קורותיה — כיצד הלכה ממוסד חינוכי אחד למשנהו כדי למצוא בית-ספר מתאים לבתה, כיצד נתאכזבה מכל המוסדות אחרי שעמדה על היחס השלילי של המחנכים לתלמידיהם — עד שמצאה לב סוף מוסד אחד ששם לו למטרה לתת לילדים האומללים אושר בחייהם.

אולם הילדים אינם אומללים כלל — אומרת פירל בוק. הם חיים במצב של ילדות נצחית, של אושר נצחי. הם מאפיכים סיפוק עמוק מערמה של חול, מסמרי-טוטים צבעוניים, מתקליטים מעטים. "עלה על דעתי שילדה זו תעבור את חיה כמלאך בשמים".

ועוד נחמה מצאה פירל בוק לעצמה ולשאר ההורים של ילדים דפקטיביים: ההתכתחות האיטית של ילדים אלה מאפשרת למדע לעמוד על שלבי ההתפתחות של השכל האנושי בכללו, ומחקר זה איפשר טכניקה משופרת בהרבה של החיינוך הניתן לילדים גורמליים.

העתונאי ג'ון אוסבורן

הצנזורה לא אסרה

חזית מקוריאה: "צבא ארצות-הברית מבצע מעשי זוועה נוראים... כפרים שלמים מו-שמדים מפני שיתכן כי האויב יסתתר בהם... פליטים נוריים ומופגזים מפני שאולי יש ביניהם חיילים צפוניים... שבויי-מלחמה נהרגים מפני שאיש אינו רוצה לטרוח ללוחם לעורף... סוחטים ידיעות משבויים באמצעים כה נוראים עד שאי-אפשר לתארם..."

דו"ח